

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 25C/147/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111203646
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Melicherčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7111203646.4

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci žalobcu: Z. P., bytom P. Č.. XXX/XX, F., zastúpený JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska č. 32, proti žalovanému: J. L., bytom K., Č. Č.. XX, zastúpený JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom Rožňava, Šafárikova č. 8, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 2.788,29 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 7.2.2011 sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 2.788,29 € s príslušenstvom titulom vrátenia pôžičky. Požadoval aj náhradu trov konania. Uvedol, že so žalovaným uzavrel dňa 27.5.2010 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo prenechanie sumy vo výške 2.788,29 € ako dlžného úroku za obdobie od augusta 2009 do 30.6.2010 z pôžičky poskytnutej dňa 27.1.2005. Žalovaný sa zaviazal nesplatené úroky vrátiť do 31.12.2010.

2. Písomným podaním zo dňa 20.3.2020, pred začatím konania vo veci samej, žalobca oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť. Dôvod späťvzatia uviedol rozhodnutie Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5C/7/2013. Súčasne žiadal aby súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ust. § 257 Civilného sporového poriadku a teda aby stranám sporu nárok na náhradu trov nepriznal.

3. Podľa ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

4. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

5. Podľa ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t.j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo len sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Nárok, ktorý žalobca v žalobe uplatnil, však späťvzatím žaloby nezakladá prekážku veci rozhodnutej. Ak už žalobca žalobu zobral späť, toto späťvzatie nemožno odvolať. Ak je žaloba vzatá späť

celkom, súd uznesením konanie zastaví. Pri čiastočnom späťvzatií súd zastaví konanie len v tejto časti, napríklad v časti o zaplatenie časti žalovanej sumy alebo v časti proti jednému z viacerých subjektov na strane žalovaného.

7. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzrozumený s tým, že o jeho návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritórne rozhodnuté (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. júla 2012, sp. zn. 3 Cdo 123/2012).

8. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu a citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a konanie vo veci zastavil.

7. Podľa ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitymným rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

9. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd náhradu trov konania neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých súd rozhodne o nepriznaní trov konania môžu byť dané jednak pomermi strán sporu ako aj okolnosťami prípadu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať nielen na osobné, majetkové, sociálne, zárobové a iné pomery strán, ale tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde (podiel strán na vzniku a priebehu sporu) a ich postoj v konaní (či strana uviedla skutočnosti a dôkazy už pri prvom úkone), na povahu sporu (charakter konania, zložitost' právnej problematiky, zmena právnej úpravy a pod.). Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť však o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania, pričom je potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje ani fakt, že zárobová a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u protistrany.

11. Súd dospel k záveru, že v konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP na základe, ktorých rozhodol, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Aj keď žalovaný bol v konaní úspešný u žalobcu existujú dôvody osobitného zreteľa podľa § 257 CSP na základe ktorých rozhodol, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v tom, že žalobca je starobný dôchodca, poberá len starobný dôchodok, iný príjem nemá, pričom v konaní bol z týchto dôvodov oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

12. Po preskúmaní spisového materiálu a späťvzatia žaloby súd zohľadnil nepriaznivú sociálnu a majetkovú situáciu žalobcu, z ktorého dôvodu v zmysle zásad o náhrade trov konania ust. § 255 CSP v spojení s ust. § 257 CSP uznal sociálny aspekt jeho situácie keď nepriznal žalovanému nárok na náhradu vzniknutých trov.

13. Na základe vyššie uvedeného a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).